

ת"פ 28467/04/19 - מדינת ישראל נגד פארוק גולאני

בתי המשפט

ת"פ 28467-04-19

בבית המשפט המחוזי בירושלים

תאריך: כ"ט תמוז תש"פ, 21 יולי 2020

המאשימה

הנאשם

בפני: כב' השופט אלכסנדר רון

בעניין: מדינת ישראל

נ ג ד

פארוק גולאני

נוכחים:-

ב"כ המאשימה - עו"ד ברכה בן אדרת

הנאשם וב"כ עו"ד ליאור ששון

מתורגמן בית המשפט

גזר דין

1. כללי

הנאשם הורשע על פי הודאתו בכתב אישום (מתוקן) המייחס לו חבלה חמורה בנסיבות מחמירות, עבירה לפי סעיף 333 בצירוף סעיף 335(א)(1) לחוק העונשין.

2. כתב האישום

לא נמצא טעם להביא את כל פרטי כתב האישום, ועם זאת, נכון, לטעמי, לתת ביטוי לעיקרי הדברים.

א. על פי סעיף 1 של פרק העובדות של כתב האישום, התפתחה ביום 3.4.19 קטטה בה נטלו

חלק, מן הצד האחד, בני משפחתו של הנאשם, ומן הצד האחר בני משפחת ג'עברי, עמם נמנים המתלוננים. הרקע לקטטה, סכסוך עסקי בין שתי המשפחות.

ב. בשלב מסוים ולאחר פציעתו של דודו של הנאשם בראשו, הגיע הנאשם למקום כשברשותו,

על פי סעיף 3 לפרק העובדות, חפץ חד. בהמשך לכך, ניגש אל המתלונן 1, כיוון לעברו את החפץ החד והחל לתוקפו. הנאשם אף המשיך בכך גם כשהשניים נכנסו אל תוך חנות סמוכה. והמעשים הופסקו רק לאחר שאחרים תפסו בו והרחיקוהו מהמתלונן 1. בהמשך יצא הנאשם

מהחנות, פנה לעבר המתלון 2 שהנו אחיו של המתלון 1, ותקף גם אותו באמצעות אותו חפץ חד.

ג. סעיפים 4 ו-5 של פרק העובדות מפרטים את נזקי המתלוננים. המתלון 1 נדקר בחזה תוך שנגרם לו דימום עורקי שצריך תפרים, וכן פצע דקירה שטחי בזרועו השמאלית; המתלון 2 נדקר בבטנו ובעקבות זאת נצרך לטיפול רפואי שכלל תפרים.

3. הסדר טיעון חלקי

א. הצדדים הגיעו כדי הסדר טיעון, תוך שהסכימה המאשימה, במסגרתו, להגביל עצמה ל 27 חודשי מאסר בפועל.

ב. למרות הסכמה זו נטען למתחם ענישה ולדברי בא כוחה הנכבד של המאשימה הנכון הוא לקבוע את מתחם הענישה על הטווח שבין 2 שנות מאסר לבין 5. עם זאת, על פי הלכת שפרנוביץ (ע"פ 2524/15 שפרנוביץ נ' מדינת ישראל) פטור בית המשפט בנסיבותיו של הסדר מן הסוג שמקובל לכנותו כ"הסדר תקרה" מדיון במישור זה.

ג. בנקודה זו יוטעם שבפני גם הצהרות נפגעי עבירה המעידים על נזקם. מכל מקום, בשים לב לכך שעל הפרק נזקי גוף, דומני, שהעוגן העיקרי למסקנות בדבר נזקי המתלוננים - בלשון כתב האישום, כפי שהקפידה המאשימה לפרטם במסגרת פרק העובדות של כתב האישום.

4. טענות ההגנה

א. תחילה הדגישה ההגנה שעל הפרק נאשם שקיבל את האחריות למעשיו.

ב. עוד צוין גילו של הנאשם במועד ביצוע העבירה, 21, ובתוך כך הודגש שעל הפרק, למעשה, בגיר צעיר וללא כל עבר פלילי קודם.

ג. לא מעט נטען מצד בא כוחו הנכבד של הנאשם אשר לנסיבות העבירה, שהתאפיינו, על פי הנתען, בהדדיות. עם זאת, יצוין כבר בשלב זה, שאין לבית המשפט אלא פרק העובדות של כתב האישום המוסכם על הצדדים, ואפילו, אם, ברקע, אכן, קטטה, היינו אירוע שמתאפיין במידה של הדדיות, על פני הדברים אין בפני כל אינדיקציה למעשים מצד המתלוננים המתקרבים בחומרתם לתקיפה באמצעות חפץ חד ולמעשה שאף גלומה היתה בו מסוכנות ממשית, כפי מעשיו של הנאשם.

ד. במקביל צוינה תקופת מעצרו של הנאשם, למעלה מחודש וחצי, כאמור לראשונה בימיו, ולצד האמור, עוד כחמישה חדשי מעצר בית מלא, קודם שהוקלו תנאיו.

ה. ומעבר לכך הופנה בית המשפט לעמדת שירות המבחן, ולכך אקצה את הפסקה הבאה.

5. תסקיר שירות המבחן

במצוות החוק אמנע מציטוט האמור בתסקיר, ועם זאת, נכון לתת ביטוי לכך שהתסקיר חיובי בעיקרו. יש בו כדי לתמוך בטענות ההגנה שעל הפרק נאשם המבין את החומרה שגלומה היתה במעשיו, מצטער על מעשיו והוא חותר לאורח חיים נורמטיבי. אף צוין מותו הפתאומי של האב, כשהנאשם עדיין קטין, ועליו מוטל עתה חלק לא מבוטל מהעול בפרנסת המשפחה. שירות המבחן משקף התלבטות האם נכון להמליץ על תקופת מאסר מידתית שתשקף את האמור לעיל, או על מאסר שניתן לרצותו בעבודות שירות.

6. הדין המסכם

א. תחילה נמצא להדגיש, שעל הפרק עבירה בה גלומה חומרה יתירה ומעל הצורך תודגש גם המסוכנות הרבה שבתקיפה באמצעות חפצים חדים, ושבמקרים מסוימים עלולה להוביל לתוצאות הרוג גורל. בענייננו, על הפרק שני מתלוננים, עובדה התורמת לחומרה שבמעשיו של הנאשם.

ב. ועם כל זאת, על הפרק נאשם שהיתה זו, לדידו, עבירה יחידה, גם אם חמורה ביותר, וגם בה

נכון היה להודות תוך קבלת אחריות מלאה למעשיו.

ג. טענות המאשימה, טעמן עימן. הדרישה למאסר בפועל מתיישבת לחלוטין עם הפסיקה והמקובלות ביחס למי שמבצע את העבירה האמורה.

ד. ואולם, על יסוד משקלו המצטבר של כל האמור לעיל, הגעתי לכלל מסקנה שבנסיבותיו של הנאשם ובשים לב לנסיבותיה של העבירה, הנכון הוא להורות על מאסר בהיקף המירבי האפשרי לריצוי בעבודות שירות, תוך מתן פיצוי ניכר למתלוננים ותוך הטלת תנאי הולם. ולהלן טעמי.

ה. ראשית מצאתי לנכון לפתוח בציון גילו של הנאשם, בגיר צעיר. הפסיקה נכונה כיום לייחס לכך משקל הולם. אף היתה זו עבורו עבירה ראשונה מימיו, וגם מאז ועד עתה.

ו. לא ניתן להתעלם מתקופת מעצרו ומעצר הבית בעקבותיו. גם לכך משקל מצטבר בשיקולי.

ז. ואף לקבלת האחריות, משקל הולם בין שיקולי.

ח. משקל הולם נוסף מצאתי לייחס גם לתסקיר שירות המבחן. אמנם, מתלבט שירות המבחן בדבר המלצתו, אבל גם לשיטת קצינת המבחן, מאסר שירוצה בעבודות שירות, אינו בלתי סביר. דומני שבנסיבות אלה ובשים לב גם לאינטרס הציבורי שאינו מצדד בשליחתו של צעיר בגיר בר שיקום אל מאחורי סורג ובריח, נכון להסתפק במאסר שירוצה בעבודות שירות.

ט. ער אני לכך שיש באמור לעיל כדי להקל, ודומני שניתן ונכון בנסיבות אלה להורות על פיצוי הולם למתלוננים, ומבין זאת, גם הנאשם. אף חומרת המעשה מצדיקה את העמדת שיעור הפיצויים למתלוננים על רף גבוה.

7. סוף דבר, גוזר אני כדלקמן:

א. מאסר לתקופה של 9 חודשים שירוצה בעבודות שירות בהתאם לאישור הממונה, מיום -
22.12.20.

ב. כמו כן ירצה הנאשם 10 חודשי מאסר, ככל שיעבור בשנתיים הקרובות עבירה נוספת לפי
סימן ד לפרק י של חוק העונשין.

ג. פיצוי לכל אחד מבין שני המתלוננים שפרטיהם ימסרו למזכירות על ידי המאשימה בסך של
12,500 ₪. סכום מופקד במסגרת תנאי השחרור בסך שך 7,000 ₪ ייזקף על חשבון פיצויים
אלה (3,500 לכל מתלונן), והיתרה (9,000 ₪ לכל אחד תשלום התשעה תשלומים מיום
1.9.2020.

ד. קנס בסך 1,000 ₪ לתשלום תוך 60 יום מהיום; באי תשלום יאסר ל-10 ימים.

תנאי השחרור - בטלים.

זכות ערעור כחוק.

ניתנה היום, כ"ט תמוז תש"פ, 21 יולי 2020, במעמד הצדדים.